

ПРѢДГОВОРЪ.

Сѣбитіята, които се случихъ, слѣдъ знаменитий въ исторіята ни, 6-ий Септемврий, имахъ таквизи послѣдствія, които всички слисвахъ съ своитѣ неочакванности. Една таквазъ неочакванность бѣше, войната ни съ Сърбия, която, като всѣка война, не остана безвредна за нашето отечество. Не ще съмнение, че най-голѣмий врѣдъ бѣхъ жертвитѣ, които загинахъ безъ врѣме и въ най-цвѣтящата си възраст. За една часть отъ тѣзи жертви, ний, още отъ края на войната, събирахме свѣденія, които едва сега прѣдставяме на читающата публика. До колко ще е полезно това, оставяме да се произнесе общественото мнѣние, но тѣй като, при събирането на свѣденіята, ний поехме върху си доста голѣма отговорность прѣдъ роднинитѣ и приятелитѣ на покойнитѣ, то считаме за необходимо да дадемъ нѣкой обяснения, за причинитѣ които ни задържахъ толкова врѣме.

Настоящата книжка, но безъ изработенитѣ въ нея портрети, бѣше готова още въ началото на миналата година. Паричнитѣ сред-